

ZESPÓŁ AUTORSKI:

mgr Agnieszka Błaszczyk

mgr Adrianna Przyłuska

mgr Magdalena Bartczak

mgr inż. Janusz Szymańczyk

mgr inż. Krzysztof Zajda

mgr Anna Januszewska

dr hab. Maciej Bartos

dr Grzegorz Zięba

dr Marcin Podlaszczuk

dr K. Janik-Superson, mgr M. Superson

ZAKRES:

Koordynator opracowania

opracowanie przyrodnicze – siedliska

opracowanie rozdziałów: opisy ogólne, wpływ na klimat,

wody powierzchniowe i podziemne, odpady

załączniki graficzne

opracowanie rozdziałów: zakres hałasu

opracowanie rozdziałów: powietrze

opracowanie przyrodnicze - koordynacja i redakcja

bezkęgowce

ichtiofauna

herpetofauna, awifauna, ssaki (z wyjątkiem

chiropterofauny)

chiropterofauna

Za zespół:

Przedmiotem niniejszego aneksu do raportu jest przedsięwzięcie pn.: Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria-Mniszew. Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew.

Merytoryczną podstawą wykonania aneksu do raportu jest postanowienie Wójta Gminy Magnuszew z dnia 16.12.2021 znak pisma BT.7332.3.2021.

Kopię pisma przedstawiono poniżej. Zawartość treści aneksu wynika wprost z treści w/w wezwania.

Postanowienie Wójta Gminy Magnuszew z dnia 16.12.2021 znak pisma BT.7332.3.2021.

**WÓJT GMINY
MAGNUSZEW**
woj. mazowiecki

BT.7332.3.2021

Magnuszew, 16.12.2021 r

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2052) w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 63 ust. 1 i 4, art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 a także ust. 3 i 4, art. 66 i art. 68 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021 r. poz. 1718) oraz stosownie do treści § 3 ust. 1 pkt 60 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) po rozpatrzeniu wniosku Leszka Sekulskiego – Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Zarządzania Drogami i Mostami Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew” oraz stosownie do Postanowienia Wójta Gminy Magnuszew nr BT.7335.1.2019 z dnia 15.02.2019 w sprawie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko,

postanawiam

I. Nałożyć obowiązek uzupełnienia raportu oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”

II. W ramach oceny oddziaływania na środowisko ww. przedsięwzięcia określić zakres uzupełnienia raportu o oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, który obejmuje:

- Informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływania realizowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa linii 400 KV Kozienice – Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 KV Miłosna (dla wprowadzenia drugiego toru linii 400 KV Kozienice – Miłosna , dla którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (sygnatura WOOŚ-

1

II.420.188.2018.MPR.11, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew, w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

- Opis analizowanych wariantów, w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, w tym **społeczności lokalnej** zamieszkującej wzdłuż rozbudowywanej drogi wraz z uzasadnieniem wyboru.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 19.10.2018r. wnioskodawca Pan Leszek Sekulski – Zastępca Dyrektora Oddziału ds. Zarządzania Drogami i Mostami Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad zwrócił się z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie z wnioskiem GDDKiA, polegać będzie na przebudowie istniejącej drogi krajowej nr 79 na odcinku ok. 26,1 km długości, na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew oraz Mniszew – Magnuszew i obejmować będzie:

- poszerzenia drogi (przy czym na odcinku, gdzie szerokość istniejąca jest większa – zawężenie, w tym wynikające z uwarunkowań technicznych, prawnych, ekonomicznych)
- wykonanie dodatkowego środkowego trzeciego pasa ruchu dla pojazdów skręcających w lewo służącego do obsługi posesji położonych bezpośrednio przy drodze, w miejscach gdzie nie ma możliwości poprowadzenia dróg serwisowych,
- budowę dróg serwisowych,
- budowy oraz przebudowy zatok autobusowych;
- przebudowy skrzyżowań oraz dróg poprzecznych,
- budowy / przebudowy istniejących zjazdów;
- budowy / przebudowy ciągów pieszych oraz w miejscach gdzie jest to technicznie możliwe – budowy ścieżek rowerowych / ciągów pieszo – rowerowych,
- rozwiązania odwodnienia, w tym:
- budowa kanalizacji deszczowej,
- budowy przepustów,
- poszerzenia i budowy rowów przydrożnych,

2

- budowie zbiorników infiltracyjno-ewaporacyjnych, retencyjnych,
- w systemie odwodnienia planowane są urządzenia podczyszczające wody opadowe,
- budowy / przebudowy oświetlenia ulicznego;
- wykonania kanału technologicznego,
- przebudowę lub budowę obiektów mostowych oraz przepustów,
- wycinka zieleni oraz nasadzenia,
- zabezpieczenie istniejącego uzbrojenia, jeśli będzie to konieczne przebudowę kolidujących urządzeń i sieci istniejącej infrastruktury pod i naziemnej,
- wykonanie oznakowania poziomego i pionowego,
- budowę urządzeń bezpieczeństwa ruchu: bariery, balustrady.

Na podstawie przedłożonych dokumentów ustalono, iż planowane zamierzenie inwestycyjne należy do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w §3 ust. 1 pkt 60 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być wymagany. Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Organem właściwym do wydania przedmiotowego postanowienia zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej ustawą o oś) jest wójt na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

Wypełniając dyspozycję art. 64 ust 1 ustawy o oś Gmina Magnuszew wystąpiła w dniu 24.10.2018r. pismem znak BT.7624.7.2018.4 do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, pismem w dniu 24.10.2018 roku do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz pismem z dnia 24.10.2018r. znak BT.7624.7.2018.5 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koziencicach z wnioskiem dotyczącym wydania opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ewentualnego zakresu raportu o oddziaływanie na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dokonując analizy wniosku wraz z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia, uwzględniając łączne uwarunkowania zawarte w art. 63 ust. 1 ustawy o oś oraz biorąc pod uwagę opinie organów pomocniczych oraz wnioski właścicieli działek położonych w

sąsiedztwie przedmiotowej inwestycji, stwierdzono konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska 15.11.2018 r. pismem nr WOOŚ-I.4220.942.2018.AGO.2 uzgodnił, iż dla przedmiotowej inwestycji istnieje konieczność przeprowadzenia raportu o oś, jednocześnie określając zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Wójt Gminy Postanowieniem BT.7335.1.2019 z dnia 15.02.2019 r. nałożył obowiązek na inwestora przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia. Raport o oddziaływaniu na środowisko został przedstawiony oraz uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska.

W kolejnym etapie RDOŚ Postanowieniem WOOŚ-I-4221.8.2020.GO.6 dnia 31.03.2021 r. uzgodnił realizację i określił warunki przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”.

Wójt Gminy Magnuszew Obwieszczeniem BT.6220.1.2021 z dnia 26.04.2021 zawiadomił, iż został zebrany materiał dowodowy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednocześnie do tutejszego organu wpływały uwagi i wnioski co do zgromadzonego materiału dowodowego.

Pismem nr BT.6220.144.2020 z dnia 18.10.2021 r. Wójt Gminy Magnuszew zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie wydania opinii, co do obowiązku uzupełnienia raportu o oś o informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych dla których planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Pismem nr BT.6220.145.2021 dnia 02.12.2021 r. wystąpiono do Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. o zwrotne przekazanie informacji dotyczące przebiegu realizowanej inwestycji "Budowa linii 2 x 400 kv Kozienice - Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 kv Miłosna (dla wprowadzenia 2 toru linii 400 kv Kozienice - Miłosna " w zakresie krzyżowania się z drogą krajową nr 79 w nowej lokalizacji w Gminie Magnuszew. Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad pismem O/WA.Z-3.4341.1273.2020.DC uzgodniła projekt budowlany dotyczący dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kv pomiędzy stacją elektroenergetyczną 400/220/110 kv Kozienice a stacją 400/220/110 kv Miłosna w pasie drogi krajowej nr 79 w miejscowości Rękowice i w miejscowości Bożówka.

- Z uwagi na zaistnienie nowego stanu faktycznego w sprawie tj. realizowania przedsięwzięcia pn. "Budowa linii 2 x 400 kv Kozienice - Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 kv Miłosna (dla wprowadzenia 2 toru linii 400 kv Kozienice - Miłosna ", dla którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w ocenie Wójta Gminy, organu orzekającego w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych

4

uwarunkowaniach dla zadania "Koncepcja rozbudowy drogi krajowej 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew", winien on być uwzględniony w raporcie. W związku z tym postanowiono o nałożeniu obowiązku i jego uzupełnienia w zakresie przede wszystkim kumulowania się oddziaływania realizowanego przedsięwzięcia z planowaną inwestycją. Ponadto w Postanowieniu nr BT.7335.1.2019 z dnia 15.02.2019 r. określono m. in. zakres raportu – **Opis analizowanych wariantów, w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, w tym społeczności lokalnej zamieszkującej wzdłuż rozbudowywanej drogi wraz z uzasadnieniem wyboru.** Z przedłożonej dokumentacji wynika brak przedmiotowej informacji pomimo dokonywanych uzupełnień raportu. Stąd niniejszym Postanowieniem zobowiązuje się Inwestora do uzupełnienia raportu w tym zakresie.

W tym stanie prawnym i faktycznym postanowiono, jak wyżej.

POUCZENIE

Na niniejsze Postanowienie nie przysługuje zażalenie. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji zgodnie z art. 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz.2096)

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad o. w Warszawie
2. a/a

Do wiadomości:

1. Urząd Miejski w Warce
2. Urząd Miasta i Gminy Góra Kalwaria
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
4. Dyrektor regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kozienicach
3. Bip Urzędu Miasta i Gminy Góra Kalwaria

WOJEWÓDZTWO
mgr inż. Marek Drapała

Planowana rozbudowa dk 79 będzie przecinana przez linię elektroenergetyczną 400 kV Kozienice-Miłosna w dwóch miejscach:

- w km ok. 45+300 (istniejąca linia 400kV, planuje się rozbiórkę słupa i budowę nowego)
- w km ok 47+500 - dk79 przecinana jest przez nową linię planowaną w ramach inwestycji „Budowa linii 400 kV Kozienice - Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 kV Miłosna (dla wprowadzenia drugiego toru linii 400 KV Kozienice – Miłosna)” dla której wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (sygnatura W00Ś-1Il.420.188.2018.MPR.11). Dk79 krzyżuje się z projektowaną siecią 400 kV w miejscowości Rękowice w rejonie dz. nr 394.

Poniżej przedstawiamy analizę linii 2x400kV i rozbudowy drogi krajowej nr 79

Przebudowa linii wysokiego napięcia

Według danych planowaną do rozbudowy drogę krajową nr 79 przetnie dwutorowa linia 400 kV Kozienice – Miłosna. Jest to inwestycja, która przebiega z wykorzystaniem korytarza istniejącej linii w km 45+300 i wiąże się z budową nowej linii w km 47+500.

W zakresie inwestycji nie ma kolizji z elementami linii wysokiego napięcia i nie przewiduje się przebudowy elementów linii.

W ramach budowy linii 400kV przewiduje się:

- Rozbiórkę istniejącego słupa i budowę nowego w istniejącym km ok 45+300, budowę nowej linii przecinającej dk 79 w km 47+500
- Zmiana charakteru linii z jednotorowej na dwutorową 400 kV
- Oddalenie przewodów od powierzchni gruntów
- Węższy pas technologiczny (35 m zamiast 40 m)
- Wymiana słupów, przewodów na nowoczesne i cichsze.

Zakłada się że obszar oddziaływania projektowanej linii napowietrznej 400kV obejmie pas ok. 2x35m od osi projektowanej linii.

Przewidywane wielkości emisji

Zagadnienia dotyczące potencjalnego szkodliwego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi obiektów wytwarzających pole elektromagnetyczne nie są problemami nowymi. Od wielu bowiem lat intensywne badania nad wpływem pól elektromagnetycznych na środowisko prowadzi wiele placówek naukowo-badawczych na całym świecie. Wynika to z faktu, że mechanizmy oddziaływania obu składowych pola elektromagnetycznego na poszczególne elementy ekosystemu, w szczególności na organizm człowieka, nie zostały jak dotąd dostatecznie rozpoznane, a wiedza o nich jest jeszcze w wielu przypadkach niedostateczna. W związku z tym do ustaleń aktualnie obowiązujących przepisów czy zaleceń proponowanych do stosowania w różnych krajach, a w szczególności do przyjmowanych wartości dopuszczalnych, należy odnosić się z rozwagą, mając na uwadze fakt, że przy ich opracowywaniu nie dysponowano pełną wiedzą o mechanizmach oddziaływania czynników elektromagnetycznych z materią biologiczną. Fakt ten był też jednym z powodów, dla których przy ustalaniu wartości dopuszczalnych natężeń pól, w tym obu składowych pola elektromagnetycznego (elektrycznej i magnetycznej), wytwarzanego w otoczeniu linii wysokiego napięcia, zarówno w przepisach zagranicznych, jak też w unormowaniach krajowych, uwzględniono pewien margines bezpieczeństwa.

Trzeba jednak podkreślić, że pomimo przyjęcia w przepisach różnych krajów wartości dopuszczalnych, szczególnie dla pól magnetycznych, na stosunkowo dużym poziomie, to ostrożność w podejściu do tego zagadnienia przemawia za taką lokalizacją linii elektroenergetycznych, by w miarę możliwości, unikać bliskiego sąsiedztwa obszarów zabudowy, szczególnie mieszkalnej.

Z punktu widzenia problemów ochrony środowiska najistotniejsze jest sprawdzenie, czy pole elektromagnetyczne wytwarzane przez przebudowane fragmenty linii nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska, o których mowa w Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Nie mniej istotne jest ustalenie szerokości obszaru pod linią (w jej bezpośrednim

sąsiedztwie), w którym natężenie pola elektrycznego może przekroczyć wartość dopuszczalną ustaloną w obowiązujących przepisach.

Standardy jakości środowiska w odniesieniu do pól elektromagnetycznych, wytwarzanych m.in. przez linie i stacje elektroenergetyczne wysokiego napięcia, sprecyzowano w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Dz. U. nr 192 poz. 1883, które określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, a także podaje sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Zgodnie z zapisami zawartymi w tym rozporządzeniu (załącznik nr 1 do rozporządzenia), dopuszczalny w środowisku poziom pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie powinien przekraczać w miejscach dostępnych dla ludzi, wartości granicznej:

- natężenia pola elektrycznego (E) - 10 kV/m,
- natężenia pola magnetycznego (H) - 60 A/m.

Uznaje się zatem, podobnie jak stanowią to ustalenia przepisów obowiązujących w innych krajach, że pola o podanych wyżej poziomach (a także o poziomach niższych) nie oddziałują niekorzystnie na żaden z elementów środowiska (rośliny, zwierzęta, wodę i powietrze) w tym na ludzi, nie wykazując przy tym żadnego działania kumulacyjnego i synergicznego.

Przywoływany akt prawny zawiera jednak dwa istotne ograniczenia dotyczące wyżej wymienionych wartości dopuszczalnych. Jedno z nich odnosi się bezpośrednio do pola elektrycznego (składowej elektrycznej E pola elektromagnetycznego) o częstotliwości 50 Hz. Stanowi ono, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową składowa elektryczna (E) pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać wartości 1 kV/m.

Drugie ograniczenie dotyczące stosowalności wartości granicznych dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz ($E = 10$ kV/m i $H = 60$ A/m) ma charakter bardziej uniwersalny i odnosi się do całego zakresu elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego (do częstotliwości 300 GHz). Stanowi ono, że dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego (dla częstotliwości 50 Hz: $E = 10$ kV/m i $H = 60$ A/m) nie stosuje się w miejscach niedostępnych dla ludzi.

Możliwości występowania pola elektromagnetycznego o poziomach przekraczających wartości dopuszczalne.

W przypadku analizowanych w niniejszym opracowaniu linii napowietrznych, zarówno obecnie eksploatowanych, jak i po dokonaniu ich przebudowy, czynnikiem mogącym powodować pewne uciążliwości dla środowiska (ludzi) jest pole elektromagnetyczne wytwarzane przez przewody linii w czasie ich eksploatacji. Pole to charakteryzowane jest przez dwie składowe: elektryczną (E) i magnetyczną (H), które w przestrzeni otaczającej linię, są od siebie wzajemnie niezależne i w związku z tym można je wyznaczać oddzielnie w procesie obliczeń.

Rozkład natężenia pola elektrycznego i magnetycznego w sąsiedztwie planowanych do przebudowy odcinków linii napowietrznych.

Analiza zależności teoretycznych determinujących algorytm obliczeniowy wskazuje, że na wartość maksymalną oraz rozkład natężenia pola elektrycznego (E) w otoczeniu linii napowietrznej wpływają głównie następujące jej parametry:

- napięcie robocze poszczególnych torów linii,
- odległość od ziemi przewodów fazowych,
- odstępy między przewodami fazowymi,
- układ przewodów fazowych w liniach wielotorowych.

Inne elementy konstrukcyjne linii mają mniejszy wpływ na rozkład natężenia pola elektrycznego. Ponadto, na rozkład natężenia pola elektrycznego w pobliżu linii wpływają elementy otoczenia położone w jej bezpośrednim sąsiedztwie - takie jak drzewa (las), zabudowania itp., a określenie wpływu tych elementów na rozkład pola jest na ogół możliwe jedynie na podstawie

pomiarów.

Wartość maksymalna natężenia pola magnetycznego (H_{max}) w bezpośrednim otoczeniu linii, wyznaczana zgodnie z przepisami na wysokości 2,0 m nad ziemią (tuż nad głową człowieka o przeciętnym wzroście) zależy przede wszystkim od prądu obciążenia linii (I) oraz odległości przewodów fazowych od ziemi (h). Największe wartości natężenia pola magnetycznego występują przy obciążeniu linii maksymalnym prądem (I_{max}) i przy najmniejszej odległości przewodów fazowych od ziemi.

Polskie normy bezpieczeństwa oddziaływania pola elektrycznego i magnetycznego dla miejsc zamieszkałych są jednymi z najbardziej restrykcyjnych w Europie.

Według danych Inwestora budowy linii 400kV normy bezpieczeństwa dotyczące pola elektrycznego i magnetycznego zostaną zachowane

Oddziaływanie przebudowy linii wysokiego napięcia

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone zostały w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. (Dz. U. 2014 poz. 112) w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Zgodnie z załącznikiem do powyższego rozporządzenia na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej obowiązują następujące standardy klimatu akustycznego, w zakresie hałasu emitowanego przez linie elektroenergetyczne: Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB - Linie elektroenergetyczne	
		L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali, domów opieki społecznej c) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ¹⁾	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ¹⁾ c) Tereny mieszkaniowo-usługowe d) Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	50	45

Objaśnienia:

¹⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązują na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Źródłem hałasu (szumu akustycznego) wytwarzanego przez napowietrzne linie elektroenergetyczne jest ulot oraz wyładowania powierzchniowe na osprzęcie izolacyjnym. Poziom hałasu wytwarzanego przez linie zależy głównie od zastosowanych przewodów roboczych i osprzętu izolacyjnego oraz od warunków pogodowych. Poziom hałasu znacznie wzrasta wraz ze wzrostem wilgotności powietrza.

Wieloletnie doświadczenia z pomiarów poziomu hałasu pod napowietrznymi liniami najwyższych napięć wskazują, że poziom nie przekracza zwykle wartości 30 dB w bezpośrednim sąsiedztwie linii. W związku z tym, zagrożenie środowiska hałasem wytwarzanym przez planowane przedsięwzięcie na tym terenie będzie niższe od dopuszczalnego.

Linie najwyższych napięć są praktycznie niesłyszalne. Jedynie przy bardzo dużej wilgotności powietrza, np. w czasie mżawek, może się pojawić szum, porównywalny do odgłosów lasu bądź dźwięków słyszalnych w mieszkaniu. Oddziaływanie akustyczne linii jest dodatkowo ograniczane poprzez zastosowanie przewodów wiązkowych (wiązki 3-przewodowe), przewodów segmentowych, wysokiej jakości osprzętu oraz izolatorów kompozytowych.

Rozwiązania techniczne linii nie pozwalają na przekroczenia dopuszczalnych wartości natężenia pola elektrycznego i magnetycznego pod przewodami w pasie technologicznym (26 m od osi linii), i poza pasem technologicznym ani przekroczenia oddziaływania pola względem stanu istniejącego zgodnie z zapisami Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 192 poz. 1883) z dnia 30 października 2003 r., tzn. zachowane zostaną następujące wartości:

- Natężenie pola elektrycznego poza pasem technologicznym <math><1\text{kV/m}</math>
- Natężenie pola elektrycznego pod przewodami linii <math><10\text{kV/m}</math>
- Natężenie pola magnetycznego poza pasem technologicznym <math><60\text{A/m}</math>
- Natężenie pola magnetycznego pod przewodami linii <math><60\text{A/m}</math>

Ze wstępnej analizy wyjaśniamy, że nie należy spodziewać się kumulacji oddziaływań linii 400 kV z planowaną do rozbudowy drogą krajową nr 79. Droga krajowa prowadząca liczny ruch samochodowy jest dominującym źródłem hałasu.

Ocena skumulowanego oddziaływania w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza

Podczas prac budowlanych związanych z budową i wykonywaniem wykopów pod fundamenty oraz montażem konstrukcji słupów dojdzie do czasowego wzrostu emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Emisja ta będzie miała jednak charakter czasowy, punktowy i krótkotrwały. Powodowana będzie przede wszystkim spalaniem oleju napędowego podczas ruchu pojazdów oraz pracą typowych maszyn budowlanych (koparek, dźwigów, spycharek, itp.). Emitowane będą głównie tlenki azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne oraz pył zawieszony PM 10.

Wszystkie sprzęty i maszyny budowlane na budowie muszą spełniać normy prawne i być w sprawnym stanie technicznym. Zanieczyszczenia pyłowe powstałe podczas rozbiórki i montażu nowych słupów będą występować punktowo na obszarze prowadzonych prac budowlanych, w miejscu stawianych słupów i nie stanowi zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi ani środowiska przyrodniczego. Wzrost emisji spalin może również wystąpić w sąsiedztwie tras przejazdowych do transportu sprzętu i elementów konstrukcyjnych słupów. Będą to oddziaływania o charakterze krótkotrwałym oraz ustąpią zaraz po zakończeniu prac. W zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza można przyjąć, że źródła emisji nie będą miały większego wpływu na stężenia emisyjne zanieczyszczeń, ze względu na ich niewielkie rozmiary i nasilenie.

Podczas eksploatacji linia elektroenergetyczna nie będzie emitowała żadnych pyłów do powietrza. Podczas zjawiska ulotu nastąpi jedynie śladowa emisja ozonu i tlenków azotu, która nie ma żadnego istotnego efektu kumulacji oddziaływania z rozbudowywaną istniejącą od lat drogą krajową 79.

Ocena skumulowanego oddziaływania na faunę i florę

Oceniając oddziaływanie skumulowane rozbudowywanej istniejącej od lat drogi krajowej i istniejącej linii 400 kV gdzie planuje się rozbiórkę istniejącego od lat słupa i budowę nowego oraz rozbudowę linii w obrębie istniejącego od lat korytarza, należy zauważyć, że fragmentacja siedlisk roślinnych i szlaków

migracji nastąpiła już lata temu. Obecnie rejon funkcjonującej od lat dk79 i linii 400 kV jest terenem silnie przekształconym antropogenicznie i zdegenerowanym. Gatunki występujące w sąsiedztwie drogi krajowej i linii 400 kV to gatunki synantropijne, które przywykły do obecności dróg, zabudowań i będą nadal funkcjonować w tym środowisku po rozbudowie istniejącej drogi i istniejącej linii energetycznej. Efekt kumulacji oddziaływania może dotyczyć głównie płoszenia zwierząt podczas budowy oraz ewentualnych kolizji z pojazdami oraz linią energetyczną (ptaki, nietoperze). Planowana inwestycja przebiega przez obszary o przeciętnej i niskiej atrakcyjności dla zwierząt, awifauny i nietoperzy. Nie stwierdzono żadnego gatunku zwierzęcia, rośliny ani grzyba, na tyle rzadkiego, cennego i wrażliwego, którego istnienie w regionie byłoby zagrożone z powodu rozbudowy istniejącej drogi krajowej i istniejącej linii energetycznej. Przewidziane są również rozwiązania minimalizujące wpływ rozbudowy na faunę i należy przyjąć, że ewentualny efekt skumulowany będzie niewielki i nieistotny dla lokalnych populacji, które od lat funkcjonują w sąsiedztwie drogi, zabudowań i linii 400kV.

Oddziaływanie skumulowane na krajobraz

Oceniając oddziaływanie skumulowane rozbudowywanej istniejącej od lat drogi krajowej i istniejącej linii 400 kV gdzie planuje się rozbiórkę istniejącego od lat słupa i budowę nowego oraz rozbudowę linii w obrębie istniejącego od lat korytarza, należy zauważyć, że krajobraz nie ulegnie istotnym negatywnym zmianom w stosunku do sytuacji panującej obecnie. Zarówno rozbudowywana istniejąca dk 79 jak i rozbudowywana linia 400kV są elementami zasadniczo istniejącymi w krajobrazie od lat. Zarówno droga jak i linia 400kV nie są elementami zupełnie nowymi w krajobrazie ani nie są elementami, których realizacja jest prawnie zakazana w jakikolwiek sposób. Stopień kumulacji oddziaływań drogi i linii kV na krajobraz jest zależny od kilku czynników.

Odległość między słupami, ich kolorystyka i wysokość mają wpływ na krajobraz - ze względu na ażurowość konstrukcji słupów, ich widoczność w terenie znacząco zmniejsza się w miarę zwiększania odległości od nich, nie planuje się również zaburzającej krajobraz kolorystyki, tylko standardowe kolory dla tego typu konstrukcji. Wpływ na zmniejszenie widoczności słupów mają również zadrzewienia, w tym zadrzewienia przydrożne, więc w istocie droga krajowa, zabudowania przy niej i zieleń powodują korzystny efekt zmniejszenia widoczności słupów. Efekt kumulacji wystąpi przede wszystkim na osiach dróg dojazdowych do miejscowości, gdzie krajobraz ma charakter otwarty. Należy mieć na względzie, że budowa linii najwyższych napięć zmniejsza oddziaływanie na krajobraz, ponieważ wiele mniejszych i słabszych linii energetycznych rozproszonych w krajobrazie zastępowane jest jedną linią. Nie przewiduje się aby rozbudowa istniejącej drogi i istniejącej linii energetycznej miały na tyle istotny nienegatywny wpływ na krajobraz.

Wyniki i podsumowanie analizy oddziaływania skumulowanego

Na podstawie analiz przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, rozbudowa istniejącej drogi krajowej nie wiąże się z przekroczeniami dopuszczalnych norm emisji promieniowania elektromagnetycznego ani hałasu.

Oddziaływanie rozbudowy drogi krajowej opisano szczegółowo w raporcie. Oddziaływanie linii 400kV wiąże się przede wszystkim z oddziaływaniem na powierzchnię ziemi, klimat akustyczny, przyrodężywioną oraz na krajobraz. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi ograniczone będzie wyłącznie do fazy realizacji inwestycji. Oddziaływanie na klimat akustyczny oraz faunę (szczególnie ornitofaunę i chiropterofaunę), będzie występować podczas całego okresu eksploatacji linii 400kV.

Dla linii 400kV prawnie istnieje wymóg przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, więc jeśli linia 400kV została dopuszczona do rozbudowy, musi spełniać normy prawne również w zakresie promieniowania elektromagnetycznego i hałasu oraz norm w rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Droga krajowa z kolei nie emituje promieniowania elektromagnetycznego; zaś analizę hałasu dla drogi krajowej przedstawiono w raporcie i powyżej w aneksie.

Oceniano oddziaływanie skumulowane istniejącej drogi krajowej przewidzianej do rozbudowy, z istniejącą linią 400 kV gdzie planuje się rozbiórkę istniejącego od lat słupa i budowę nowego oraz rozbudowę linii w obrębie istniejącego od lat korytarza. Wytypowano elementy środowiska podatne na charakter oddziaływań skumulowanych z obu przedsięwzięć, opierając się na ich charakterze, specyfice otaczających je elementów środowiska przyrodniczo oraz elementów antropogenicznych oraz ich podatności na generowane emisje. W przypadku niniejszych przedsięwzięć (droga krajowa i linia 400kV), najistotniejsze generowane oddziaływania i emisje to hałas, pole elektromagnetyczne, a najistotniejsze elementy środowiska przyrodniczego których dotyczy oddziaływanie skumulowane to krajobraz, awifauna i chiropterofauna. Nie należy spodziewać się kumulacji oddziaływań linii 400 kV z planowaną do rozbudowy drogą krajową nr 79. Droga krajowa prowadząca liczny ruch samochodowy jest dominującym źródłem hałasu. Obie inwestycje istnieją od lat w krajobrazie i generują od lat oddziaływania na krajobraz, awifaunę i chiropterofaunę. Nie przewiduje się zatem, że po rozbudowie, która ma uwzględniać wszelkie normy prawne emisji oraz poprawę stanu jezdni drogi krajowej i bezpieczeństwa drogowego oraz poprawę stanu technicznego linii energetycznej, oddziaływanie skumulowane tych dwóch inwestycji miało być gorsze niż obecnie czy w jakikolwiek sposób istotnie negatywne na komponenty środowiska i zagrażało ich funkcjonowaniu.

Jak wykazały analizy w raporcie, standardy jakości środowiska przy rozbudowie drogi krajowej zostaną zachowane, przyjęto również środki minimalizacji oddziaływania.

Podobnie, linia 400kV nie została by dopuszczona do budowy ani do użytku, gdyby nie zachowane były standardy jakości środowiska.

Obie inwestycje generują oddziaływanie skumulowane nie naruszające standardów jakości ochrony środowiska.

2.

Wszystkie warianty planowanej rozbudowy drogi krajowej nr 79 dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria-Mniszew. Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew, zostały przedstawione i przeanalizowane w Raporcie o oddziaływaniu na środowisko i wskazano wariant najkorzystniejszy. Wszystkie analizy wykazują, że najkorzystniejszym wariantem jest wariant 1 (wariant preferowany), który stanowi połączenie wariantów A1 i B2, tj. rozwiązanie, które zakłada budowę nowego obiektu mostowego. W nawiązaniu do niektórych postulatów społeczności lokalnej, wyjaśniamy, że przedmiotem postępowania jest uzyskanie DSU dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie istniejącej drogi krajowej nr 79, nie zaś zaprojektowanie obwodnicy po nowym śladzie. Raport nie obejmuje i nie będzie obejmował wariantów alternatywnych lokalizacyjnych, ponieważ inwestycja dotyczy rozbudowy istniejącej drogi krajowej, nie budowy obwodnicy. Postulaty społeczności były brane pod uwagę podczas spotkań z mieszkańcami i zbierania pism od mieszkańców w tym zakresie. Przedstawiony Raport zawiera opis analizowanych wariantów, w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i społeczności lokalnej zamieszkującej wzdłuż rozbudowywanej drogi wraz z uzasadnieniem wyboru i nie planuje się kolejnych, innych wariantów rozbudowy dk 79.